

WESPAZJAN HIERONIM KOCHOWSKI

Psalm II

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm II

De profundis clamavi ad Te Domine¹.

Psalm 129²

WESTCHNIENIE DO PANA BOGA NA POWSTANIE Z GRZECHU PRAWDZIWE

Z głębokości wołałem ku Tobie Panie, ku Tobie Boże z padołu płaczu i z turmy³ mizarii⁴.

Bo nie masz na świecie, kto by wspomógł albo upadłego podźwignął; zjadła⁵ zazdrość, omylna przyjaźń, chciwość nienasycona, którzy się

¹*De profundis clamavi ad Te Domine* (łac.) — z głębokości wołałem do Ciebie, Panie; *Psalm 130* (129). [przypis edytorski]

²*Psalm 129* — w dzisiejszej numeracji np. wg. *Biblii Tysiąclecia: Psalm 130*. [przypis edytorski]

³*turma* — tu: więzienie. [przypis edytorski]

⁴*mizeria* — tu: bieda, nędza; nieszczęsne położenie. [przypis edytorski]

⁵*zjadły* — tu: zajadły. [przypis edytorski]

w offertach świadczą bliźniemu z uczynnością, tych serca i ręce najbardziej na zdradzie stoją⁶.

Tak człowiek człowiekowi wilkiem, względem dobrego mienia; dopieroż dusza od chytrych nieprzyjaciół w twardem obleżeniu zostaje.

Ciało domownik zły, wala się w błocie nieprawości, jako wieprz tyjąc młótem⁷ rozkoszy⁸.

Świat niby gospodarz maszyny tej oszustem jest, gdy nas, próżną chwałą zwiedzionych, jak łątki jakie pokazawszy, nagle do kosza zmyka.

Czart miejsca, które sam utracił, zazdroszcząc: albo burzy ciało przeciwko duchowi, albo ducha kusi niedobrych myśli podniętą.

Teć⁹ są kajdany, któremi mię okowanego¹⁰ posadził grzech w ciemnicy głębokiej, skąd je-

⁶*stać na czym* — trzymać się czego, obstawać przy czym, nie odstępować od czego; *stać na zdradzie*: być niezmiennie zdradliwym. [przypis edytorski]

⁷*młóto* (starop.) — sól (tj. skiełkowane i wysuszone ziarna zbóż służące jako jeden z surowców w piekarnictwie, do produkcji piwa itp.). [przypis edytorski]

⁸*tyjąc młótem rozkoszy* — tyjąc dzięki pożywce, jaką daje rozkosz. [przypis edytorski]

⁹*teć są* — konstrukcja z partykułą wzmacniającą -ci, skróconą do -ć; znaczenie: to właśnie są. [przypis edytorski]

¹⁰*okowany* — skuty kajdanami. [przypis edytorski]

żeli Pan nie wydzwignie, tom ja na wieki synem zatracenia.

Ej duszo moja, nie odwłuczaj¹¹ zbawienia, które przed Tobą, nie tylko gotów Zbawiciel, ale też i ręce wyciąga z krzyża na podźwignienie twoje.

Oto woła: Póďte¹² do mnie, którzy pragniecie, a ja posilę was; u mnie żywej wody źródło jest, na żywot wieczny pryskające.

Jeżeli mało na tej wodzie, aby pragnienie ugasila, owóz z ciała pokarm, ze krwi napój, doskonałe w najcięższym głodzie posilenie.

Prawdać to, o Panie, że z Ciebie, w Tobie i przez Cię najpewniejsze zbawienie; ale wielkość popełnionych złości, poczuwając, co zasłużyła, od tej zbawiennej prezerwatywy¹³ stro-
ni.

Czyni nadzieja ufność w nieprzebranem miłosierdziu Twojem; ale skancerowane grzechami sumienie sprawiedliwość trwoży.

¹¹*odwłuczać* — dziś: odwlekać. [przypis edytorski]

¹²*póďte* — daw. forma trybu rozkazującego, dziś: pójdźcie. [przypis edytorski]

¹³*prezerwatywa* (daw., z łac.) — tu: ochrona. [przypis edytorski]

Zginałem syn marnotrawny, dokąd się obrócić nie wiem; jednak uważając litość i dobroć Pańską, apeluję do miłosierdzia.

Bo lubo Pan w sądach skryty, w sprawiedliwości groźny: ma jednak trybunału swego asystentkę, nad upadłymi politowanie.

On gdy pokutujem, odpuszcza, gdy się nawracamy, przyjmuje, jeżeli pokutę odwłóczemy, nie chcąc śmierci grzesznego, cierpliwie czeka poprawy.

Nie przyszedł bowiem powoływać sprawiedliwych, ale upadłych, i opuszcza trzodę owiec, a szuka jednej dobrej Pasterz zginionej.

Nie tylko nie gardzi głosem grzesznika, gdy o pomoc do niego woła; ale i najmniejsze pokutującego westchnienie bez odwłoki¹⁴ przyjmuje.

Więc i ja w tych okowach nieprawości zostając, do Niego wołam: Panie pospiesz się ku ratunku memu.

Przybądź mi Boże ku wspomózeniu, a odkuj pęta grzechowe, w których uwikłany nie

¹⁴bez odwłoki (starop.) — niezwłocznie. [przypis edytorski]

mogę wzlecieć do Ciebie, któryś jest na wysokości.

Tymczasem niż mi pióra bogomyślności odrosną, czołgać się będę do krzyża, w którym najpierwsze nieprzyjaciół dusznych¹⁵ zwycięstwo.

Do krzyża tego świętego, na którym orator Chrystus najpierwszą miał do Ojca niebieskiego przemowę, Ojcze odpuść im, bo nie wiedzą co czynią.

Ten tedy spółistotny Ojcu, który chciał i mógł odpuszczenie dać, ufam mocno że i ze mną dla krzyża i krwi swojej uczyni miłosierdzie.

Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi świętemu etc¹⁶.

¹⁵*duszny* (daw.) — tu: duchowy. [przypis edytorski]

¹⁶*etc.* (łac.) — skrót od *et caetera*: i tak dalej, i tym podobnie. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3.

Fundacja Nowoczesna Polska zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony:
<http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-ii/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Okładka na podstawie: Dark day, Dappled_dag@Flickr, CC BY-SA 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska,

WESPAZJAN HIERONIM KOCHOWSKI *Psalm II*

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.